

sel bo tudi dobrega prijatelja; kajti kakor senjesam, takšen bo tudi njegov prijatelj.<sup>1)</sup>

### Slovenci v Marijinem Celju 1894.

(Konec.)

Ob pol šestih zvečer bile so slovesne večernice. Po večernicah imel je g. Tomazič kratek nagovor izpred čudežnega oltarja, ter je omenjal, da so nam premilostni knezoškof brzojavno odzdravili. Romarji bili so vidno ganjeni, in so gotovo potem še pristrčnejše za svojega milega škofa molili. Povabil se je romarje, da naj, predno ta sveti kraj zapustijo, tudi zunanje pokažejo svojo ljubezen in počesčenje do Marije s tem, da se na večer udeležijo obhoda z gorečimi svečami, ki se »vrtec« imenuje. Vrši se navadno pri lepem mirnem vremenu tudi okoli cerkve ali mi smo morali ostati zavolj vetra v cerkvi. Ob osmi uri prižgalo si je nad tisoč Slovencev sveče in začnejo se pomikati v procesiji po prostorni hiši Marijini. Oh, veličasten obhod, prekrasna procesija okoli Marijinega trona v počesčenju »juterni zvezdi«. Dekleta nosijo Marijino podobo ter prepevajo lepe slovenske Marijine pesmi, pomagajo jim peti moški in žene, Marija, ljuba Mati, gotovo smem upati, da si imele z nami veselje, videti toliko zvestih sinov in hčera okoli sebe, oh ko bi bili vredni, zbrani biti enkrat okoli Tvojega trona v nebesih!

V ponedeljek, 13. avgusta, prišli smo zgodaj v cerkev. Večina Slovencev bila je ta dan pri svetem obhajilu, da se tako okrepeča za daljno in težavno pot domov. Ob šestih bila je sv. maša z blagoslovom za Slovence in slovenske romarje pri čudežnem oltarju, katero je služil g. kaplan Konjiški. Ganljivo so pele pri tej sv. maši Konjiška dekleta »križevske družbe«, katerih je bilo nad 60. Vendar njih glas je bil tu in tam kaj tresoč, ker bližala se je ura ločitve od najboljše matere. Kmalu po sv. maši bil je namreč skupni odhod iz Marijinega Celja. Videl sem že poslavljajoče se otroke od ljube matere, ali nobeno slovo me ni toliko ganilo, kakor slovo od Marije v Marijinem Celju. Pobešenih glav in solznih očij smo peli lavr. litanije. Jokali so se tudi moški. Od vseh strani vreli so ljudje, da nas vidijo, a solzili so se tudi Nemci, akoravno naših besed niso razumeli. Pridružila se nam je tudi Marija-Celjska godba in je med petjem svirala pretresljivo otožno zadnji »srečno« od Marije. To je bil trenotek nepopisljiv! Jemal sem že slovo od Sv. Petra in drugih cerkv v Rimu, od Marijine hišice v Loretu, od cerkve sv. Antona v Padovi, a ednakega utisa nisem čutil, kakor tokrat. Vzrok temu je bilo menda to, da sem imel zbranih okoli sebe toliko število dragih slovenskih rojakov in milih mojih ovčic. Oh, ko bi vas le vse enkrat k Mariji pripeljal, od koder se ne bomo nikoli poslavljali!

V spremstvu štirih lavantinskih in dveh slovenskih duhovnikov Marija-Celjskih pomikali smo se Marijino podobo noseč po trgu navzdol, moleč sv. rožni venec. Nazaj se oziraje pozdravljali smo še čudežni Marijini kraj. Zadnji pozdrav smo se izročili Mariji na ovinku pri Sigmundovi cerkvi, od koder se vidijo zadnjokrat zvoniki Marija-Celjski. Nazaj grede imeli smo malo boljše vreme, a povsem brez dežja ni bilo. — Tako smo romali Slovenci letos v Marijino Celje. Zdaj smo se razšli po širni domovini, vsak k svojim križem in težavam. Naši poti gredo narazen, pa ljubi Slovenci, Marijo častimo, krščansko živimo in naši poti bodo prišli zopet skupaj v zgornjem Marijinem Celju, pri Mariji v nebesih!

<sup>1)</sup> Šir. 6, 17.

## Gospodarske stvari.

### Skrb za strehe.

Ako gospodar na streho dobro pazi, ohrani si prvič streho dalje časa, a na drugi strani se mu tudi celo poslopje veliko bolje varuje, če je streha v dobrem stanu.

Ne bo torej neumestno, če si pogledamo na kratko razne vrste streh, kakoršne se navadno nahajajo po naših krajih.

Prednost pred vsemi drugimi naj ima streha stara kopita, a se vedno vsega spoštovanja vredna — slamnata streha. S to nima gospodar preveč opravka. Le če se kaka burja ali vihar z njo spoprime tako, da se ji pokažejo rebra, tedaj je seveda treba poklicati ranocelnika; če se kako sleme ali vrh postara in se svoji službi odpove, nadomesti se z novim, močnejšim naslednikom ali pa se vsaj podpre. K večjemu se slamnata streha odrgne in sporabi s kapnico; zato potrebuje ob kraju največkrat poprave. Ako pa je streha že tanka, mora se prenoviti, da ne trpi škode les in pa seno, žito ali karkoli je pod streho. Dobro narejena streha drži najmanj dvajset, navadno petindvajset let vso mokroto ter je ni treba prenavljati. Izvzet pa je seveda slučaj, če jo nepričakovano razdere ali poškoduje nevihta ali vihar.

Malo drugače je s streho iz opeke, ki zahteva večjo pozornost in skrb. Od daleč se še streha dobra vidi in nikomur bi ne prišlo na misel, koliko škode že trpijo stvari, ki so pod njo, da že seno, škarnice, prekle in late gnijejo. V tem slučaju je stvar najbolj sitna, ker se nedostatki le težko spoznajo. Obdolžuje se le vreme, a prav za prav pa je streha kriva, ker spušča deževnico. Ves les se pri takih stregah hitro spridi in segnije dosti pred časom, ker se preveč napije mokrote, a se le prav po časi ali sploh nikoli ne posuši, če niso podstrešni prostori prazni ali če se ne prezračujejo. Kaj pa se s časom zgodi, lahko ugane vsak na prvi mah: kedar se gospodar najmanje zanese, poruši se mu cela streha, od opeke ostane mu le kup črepinj.

Če je gospodar tako nečest, da opazi vse te nezgode še o pravem času, mora brž ko mogoče za prav dobro prezračenje poskrbeti. To mu nikakor ni pretežko: na vsakem koncu napravi se v opazni zid ali steno večja ali manjša lina, tako da nastane prav krepk prepih. Ako bi podstrešje tudi polno sena ali slame bilo, prezračenje zategadelj se ni odveč, ampak navzlic temu prav dobro stori. Les se na ta način hitreje posuši in ovaruje prezgodnjega pogina, seno pa tudi ne trpi nobene škode več.

(Konec prih.)

**Sejmovi.** Dne 15. septembra v Poličanah (svinjski sejem), v Dobovi in Zdolah. Dne 17. septembra v Braslovčah. Dne 18. septembra v Ljutomeru. Dne 19. septembra na Vranskem in v Imenem (svinjski sejem). Dne 20. septembra na Dobovi. Dne 21. septembra na Laškem, v Lučanah, na Framu, v Ormožu, v odsredi in Sigersburgu pri Blanci.

## Dopisi.

**Iz Maribora.** (Dijaška kuhinja). Dne 2. t. m. predpoldan ob edenajstih imelo je društvo »Dijaška kuhinja« v Mariboru v prostorih tukajšne Čitalnice svoj občni zbor. Preč. g. kanonik dr. Križanič kot predsednik društva prišlo ude najpoprej pristrčno pozdravi, potem pa prosi društvenega tajnika in blagajnika za nju poro-

čilo. Po teh poročilih uspevalo je društvo v pretečenem šolskem letu prav lepo, ker podpirali so ga gmotno pred vsem č. gg. duhovniki, zatem pa tudi razne slavne posojilnice Štajarske, med katerimi se je zopet posebno odlikovala posojilnica Mariborska. Veliki dobrotniki društvu so tudi še bili blagi gospodje odvetnik dr. B. Glančnik, magister F. Ferk in hišni posestnik J. Bindlechner iz Maribora. Tako je torej omenjeno društvo dijakom toplo kosilce priskrbelo. Skupno se je 9240 kosile v pretečenem šolskem letu razdelilo. Kdor pozna bedo kmeta v sedanjem času, bode hitro sprevidel, kolika pomoč je tukajšnjim dijakom, ki skorej vsi s kmetov prihajajo, dijaška kuhinja Mariborska. Pa tudi letos bode trkalo zopet veliko dijakov na vrata človekoljubne dijaške kuhinje. Saj jim pa bode ta tudi rada zopet vrata odprla ter jih pod svoje krilo sprejela, ako bodo vsi sedanji prijatelji dijaške kuhinje tudi v prihodnje jej zvesti ostali, ako jej bodo tudi novi dohajali. Poročili sprejeli sta se z velikim navdušenjem, ter se posebna zahvala izreka blagajniku, veleč. g. dr. Mlakarju, za njegov veliki trud. Konečno se je vršila volitev novega predsednika in novega odbora za šolsko leto 1894/95. Predsednikom bil je enoglasno izvoljen dosedanji predsednik, preč. g. kanonik dr. Ivan Križanič; v odbor pa so bili voljeni ti-le pn. gospodje: dr. B. Glančnik, magister F. Ferk, dr. Ivan Mlakar, dr. Anton Medved, Jakob Kavčič in Jožef Majcen. Odbor je potem izvolil dr. B. Glančnika podpredsednikom, dr. J. Mlakarja blagajnikom in Jos. Majcena tajnikom društva. Dijaki, kateri želijo letos dobivati hrano v dijaški kuhinji, naj vložijo pravočasno t. j. ob začetku šolskega leta svoje prošnje, katerim imajo pridjati zadnje šolsko spričevalo in ubožni list, pri društvenem predsedniku, preč. g. kanoniku dr. Ivanu Križaniču v Mariboru. Društvo bode delovati začelo 1. oktobra. Milodare in društvene doneske sprejema društveni blagajnik; iz posebne prijaznosti tudi administracija »Slov. Gosp.« in »Süd. Post.«, kakor tudi vsak izmed gg. odbornikov.

**S Prekmurskega.** (Ne udajmo se!) Kakor je znano, spada pod Radgonsko faro pet vasic, v katerih se vkljub vplivu nemškega mesta in vkljub germanizaciji v tukajšnjih šolah vendar krepko drži naš slovenski jezik. Prepustili so nas sicer osodi naši bratje onkraj Mure, kakor smo to z žalostjo sprevideli iz »Slov. Gosp.« Po takem, ako ravno osamljeni, se vendar ne ustrašimo sovražnikov, katerim ste nas dali v pesti na milost in nemilost. Z vso odločnostjo smo pripravljani braniti tudi sami naš mili slovenski jezik, katerega nam že tako dolgotrajna germanizacija ni mogla vzeti, in če Bog dá, tudi ne bo. Če smo ravno dozdej več ali manj spali, hočemo pa odslej bedeti, pripravljani vsak čas odbiti sovražne napade na našo narodnost. — Že se giblje naša mladina, katera spoznava krivice ki se ji godijo. Kajti po dovršeni ljudski soli ne ve čitati, ne pisati slovenski. Kako tudi, saj se nikol ni učila! In o blaženi nemščini, katera se ji je toliko let vbijala v glavo, tudi nima čez leto dni ne duha ne sluha. Ali kakor povsod, tudi tukaj Slovenec ne miruje, on se uči naprej. To vidimo tudi pri nas. Ko ga je blažena nemščina, katere si je v šoli nabasal, že celo zapustila, tedaj vzame slovensko knjigo v roke in se začne sam vaditi v čitanju. Tako si tudi razlagamo, da še pri nas Mohorjeva družba šteje toliko udov. Imamo pa tudi še nekaj zavednih kmetov, ki se ne ustrašijo nemških kričačev in njihov nemčurskih škriccev, kateri so seveda hujski od onih samih. Po tem takem se nam ni samo boriti proti silni germanizaciji, katera bi nas rada kar čez noč poplavela, ko bi le mogla, ampak tudi, kar je pa najbolj žalostno, proti nekaterim zaslepljencem, ki so se v Radgoni nasrkali velikonemškega duha in sedaj mrzijo vse, kar je

slovenskega. Da navedem tukaj samo jeden tak slučaj: V občini Zenkovci, v kateri ni nobenega Nemca, zbrali so se vrli slovenski kmetje, da se posvetujejo, kaki napisi naj bodo na križu, ki so ga dali ravno zdaj lepo ponoviti. Zbrali so se pa zategadelj, ker si je neki škric s svojim sitnim prigovarjanjem že pridobil celo stranko za čisto nemške napise. Pri glasovanju pa vendar slavno zmagajo naši Zenkovski narodnjaki ter sklenejo, da morajo biti napisi vsi slovenski, kakor se to tudi spodobi v čisto slovenski občini. To pa našemu škricu, ki je sam rojen Slovenec in katerega mati ne ve ni besede nemški, nikakor ne gre v glavo. Takoj je začel hujskati proti slovenskim napisom, in zdaj celo nabira po občini podpise, da se ovrže prejšni sklep. Vrli Zenkovčani, nikar se dajte od takih hujskačev pregovoriti! Pomislite, da vi kmetje imate v tej zadevi besedo, ne pa škric. Ne poslušajte tega gospoda, ki vas celo odvrča od slovenskega petja in kateremu se, ko sliši samo slovenski govoriti, kar brke tresejo. Izogibljajte se rajši takim odpadnikom, ker:

"Kdor svoj jezik zataji,  
Ta poštenja vreden ni".

Imel bi Vam, gospod urednik, še več čudnih rečij, ki se na Prekmurskem godé, povedati, ali za danes bodite s tem zadovoljni. Drugokrat več. Lj. Prekmurski.

**Iz Griž pri Celju.** (O Marijini cerkvi). Podružnica, pozidana v čast brezmadežni Devici Lurski, na prijaznem, z vinsko trto obsajenem holmeu »Gradišče« je bila 5. julija letošnjega leta slovesno posvečena od milostljivega knezoškofa Mihaela. Ko se je cerkva leta 1890. začela zidati, obljubil sem svojim faranom, da pojdemo, kakor hitro bo cerkev pod streho, na božjo pot k Sv. Križu pri Belih vodah, da se z daritvijo sv. maše zahvalimo Bogu in brezmadežni Devici za srečen vseh in vsem dobrotnikom, kateri so pripomogli z darovi k stavbi Marijinega svetišča. In to se je res zgodilo na angeljsko soboto in nedeljo istega leta 1890. Da bi osrčil farane in druge Marijine častilce zunaj fare, da bi pomagali pozidati zvonik, obljubil sem drugo božjo pot k Sv. Križu. In to je bilo zopet v soboto in angeljsko nedeljo 1892. Manjkalo je še znotranje cerkvene oprave, mežnarje itd. Zopet sem faranom obljubil, da pojdemo tretjokrat na božjo pot, ko bo to oskrbljeno in ko bode cerkev posvečena. In ono nedeljo smo obljuba spolnili in opravili božjo pot k sloveči romarski cerkvi Sv. Križa Bogu v zahvalo, da se je stavba te prve večje Marija-Lurske cerkve na Slovenskem dozdej v vsem tako srečno zvršila. Ta božja pot in daritve sv. maš naj bi bile pa tudi zahvala in plačilo milostlj. knezoškofu za veliki trud pri posvečevanju Marijinega svetišča in za velikodušni dar 100 gld., ki so ga pred kratkim poklonili za to cerkev, ravno tako bi naj bilo to tudi prošnja, da križani Jezus in Mati božja vsem drugim dobrotnikom obilo poplačata, kar so storili za to cerkev in kar še bodo darovali. Udeležba pri božji poti je bila vsakokrat velika in ganljiva. V soboto pred angeljsko nedeljo je bila vselej najpoprej v farni cerkvi v Grižah sv. maša za vse romarje, ki so se potem ali peš ali na vozovih popevaje Marijine pesmi podali proti Mozirju. V cerkvi sv. Miklavža v Libiji je bila druga sv. maša ob 1/2 11. uri. Isti dan je bila ob 7. uri zvečer slovesna procesija iz stare cerkve v novo romarsko cerkev in tam slovesne večernice s pridigo. Na angeljsko nedeljo je pa bilo ob 7. uri kakor poprejšna leta tudi letos zahvalno sv. opravilo in še drugi dve tih sv. maši v ta namen.

M. Arzenšek, župnik.

**Iz Celja.** (Dijaška kuhinja.) [Konec.] G. Mih. Vošnjak, posestnik v Celju 10 gld., g. dr. Josip Serbec, odvetnik v Celju 5 gld., g. Jurij Deteček, c. kr. notar v Celju 5 gld., g. dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju 5 gld.,

g. Fran Lončar, tajnik v Celju 3 gld., č. g. Ant. Rančigaj, kaplan v Celju 2 gld., g. Mih. Zavادل, c. kr. okr. šolsk. nadzornik v Celju 2 gld., g. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju 2 gld., č. g. Franc Irgl, vikarij v Celju 1 gld., č. g. Ivan Krančič, kaplan v Celju 1 gld., g. dr. Radoslav Pipuš, odv. konc. v Celju 1 gld., g. dr. Ivan Glaser, dv. konc. v Celju 1 gld., č. g. Urek, župnik na Polzeli 5 gld., sl. posojilnica v Črni 5 gld., g. Tomaž Wajda, c. kr. okr. tajnik v Celju 1 gld., g. Josip Kosem, tajnik okr. zastopa v Celju 1 gld., sl. okrajni odbor v Šostanju 10 gld., g. J. Koželj, odgojitelj na Bledu 2 gld., g. Wenceslav Waurus v Radgoni 3 gld., slavni okrajni zastop v Celju 100 gld. Vsi darovi tekom VIII. društvenega leta znašajo toraj 987 gld. 10 kr., razdelilo se je pa tekom minolega šolskega leta 6169 kosil po 20 kr., toraj se je izplačalo za hrano 1233 gld. 80 kr. Dala se je tudi izvanredna podpora revnemu dijaku v gotovini 5 gld. Vsi stroški znašajo toraj 1238 gld. 80 kr., če primerjamo dohodke po 987 gld. 10 kr., se pokaže primanjkljaj za preteklo društveno leto po 251 gld. 70 kr., kateri se je moral pokriti iz slučajnih prebitkov poprejšnjih let. — Vsem blagim darovateljem izrekamo s tem najtoplejšo zahvalo ter se priporočamo v imenu učeče se uboge mladine za nadaljne podpore in naklonjenost. Milodari naj še blagovolijo pošiljati pod naslovom: »Dijaska kuhinja v Celju«. Slavno občinstvo dovolimo si uljudno opozoriti, da dobiva mnogo revnih dijakov tudi v tukajšnjem kapucinskem samostanu brezplačno toplo hrano; zaradi tega prosimo daritelje, katerim ni mogoče dajati lahko darov v gotovini, da bi blagovolili doposlati darove tukajšnjemu kapucinskemu samostanu, bodisi poljske ali druge za kuhinjo pripravne pridelke n. pr.: krompir, fižol, grah, kaša, moko, maslo, slanine itd. — Letošnji občni zbor se bode vršil v celjski čitalnici dne 26. septembra t. l. ob dveh popoldne s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika, 2. poročilo blagajnika, 3. volitev novega odbora, 4. eventualno predručenjenje pravil, 5. razni nasveti.

Mihael Vosnjak,  
predsednik.

Fran Lončar,  
denarničar.

**Iz Zibike.** (Pogreb.) Dne 12. avgusta pri drugem opravilu smo hladni zemlji izročili telesne ostanke Mice Drozg. Bila je rajna sicer le priprosta dekla, pa z zvestobo in s svojim čednostnim zadržanjem si je spoštovanje v celi župniji pridobila, kar je pričal njen sijajni pogreb. Oba domača gg. duhovnika, mnogo odličnih posestnikov in posestnic, ovenčane deklice, so ji skazali zadnjo čast. Bila je ranjka 23 let stara in deviški venec je nesla seboj v grob. Od mladosti do zadnjega trenutka je službovala vedno pri eni in tisti hiši. Bila je tako rekoč desna roka hišni gospodinji. S svojo modro varčnostjo si je prihranila lepo svoto denarjev, katere je prav lepo razdelila k Materi božji na Tinsko Goro 100 gld., kar je še imela, sporočila je zlahti in za druge dobre namene. Bog nam daj več tako pridnih poslov!

## Politični ogled.

### Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo presvetli cesar so se iz Landskrona na Češkem podali dne 7. t. m. na Gališko. — Te dni so bili po Avstriji različni shodi. Na Dunaj je prišlo kakih 200 diurnistov, da so se posvetovali o zboljšanju svojega stanja. — Davčni odsek se snide dne 24. t. m. Na glavni steber države, na kmečki stan, naj se dotični gospodje posebno ozirajo!

Češko. Shod mladočeških zaupnih mož je sklican

na dan 23. septembra. — Shod češko-slovanskih delavskih društev se je vršil 8. in 9. t. m. v Litomislju. Na ta shod niso prišli socijalni demokrati, ampak blizu 100 krščansko mislečih delavcev.

Štajarsko. Na Gornjem Štajarju se se vedno prirejajo volilni shodi. Liberalci se potegujejo za kandidata profesorja Lorberja, nemški nacionalci pa za župana Walza. No, do volitve, do 15. oktobra, si volilci že lahko dobro premislijo, komu da bodo dali svoj glas. — Dne 7. septembra je prišlo v Gradec blizu 300 Dunajskih obrtnikov. Na večer je bilo zborovanje v obrtni palači in predsedoval je naš rojak mojster g. Jurčič. Navdušeno sta govorila Dunajska poslanca dr. Lueger in Schneider.

Koroško. C. kr. kmetijska družba izdaje samo nemške poljudne spise o gospodarskih stvareh. Koroški Slovenci vsled tega niso preveč žalostni, kakor tudi mi štajarski nismo; kajti najboljše je, da si pomagamo sami. — Od 7. do 9. septembra je bila v Beljaku razstava zelenjadi in sadja.

Kranjsko. Za Kamniški okraj se snuje slovensko katoliško politično društvo. — Upravni odbor »Narodne tiskarne« v Ljubljani je sklenil, da tiskarna ne bode več tiskala delavskega lista: »Delavec«, ker je pisava v njem popolnoma brezbožna. — Poslopje nove višje ljubljanske gimnazije se bode pričelo zidati prihodnjo pomlad.

Primorsko. Dvakrat na mesec izhajajoči »Primorski list« se preseli iz Trsta v Gorico. V Gorici bode od zanaprej izhajalo pet slovenskih političnih listov. — V Gorici se je 13. t. m. odprla šolska in učna razstava v telovadnici ženskega učiteljsišča. — Bivši pazinski okrajni glavar vitez Schwarz, katerega imajo v želodcu Kranjci in Primorci, bi bojda rad postal o priložnosti državni poslanec, toda Italijani niso zanj uneti, Slovenci in Hrvati pa niso bili in ne bodo nikdar.

Ogersko. Delegacije se snidejo dne 14. septembra. Ogrji hočejo letos v delegacijah hudo prijeti ministra zunanjih zadev, Kalnoky-a, ker je le-ta kot mož-postenjak nasprotnik civilnega zakona. — Franc Košut, sin pokojnega puntarja Košuta, bi rad postal ogerski državni poslanec ali še kaj bolj imenitnega; toda do zdaj še ni mogel dobiti državljske pravice.

Gališko. Nj. veličanstvo svetli cesar so prišli v Levov 7. t. m. Izvanredno slovesno so jih sprejeli plemenitaši, meščani in kmetje. Cesarju na čast so se prirejale take velikanske slavnosti, kakor še menda nikoli nobenemu vladarju. Poljaki pa tudi imajo dovolj uzroka, da so tako hvaležni. — Po vsej deželi znani židovski »čudežni rabi« je umrl. Mož je veljal za preroka in čudodelnika, prav za prav pa je le sleparil, seveda za denar.

### Vnanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so izdali dne 5. septembra breve ali pismo, s katerim ustanovijo službo katoliškega prefekta za italijanske naselbine v Afriki.

Italijansko. V Neapolju se je odkrila plošča v spomin, da je kralj pred 10 leti ob koleri obiskal to mesto. Govoril je pri tej slavnosti Crispi in sicer precej pobožno. Ali kdo lisjakovi pobožnosti kaj verjame? — Za Sicilijo hočejo postaviti podkralja in bi to bil princ Neapoljski. S tem ljudje ne bodo postali zadovoljni, ker samo s tem revščina ne bode prenehala.

Angleško. Shod delavskih sindikatov ali društev je v Norvichu sklenil, da delavci ne bodo glasovali za nobenega poslanca, ki ni za odpravo gosposke zbornice. — V Buckinghamu je 8. septembra umrl grof Pariški in 12. t. m. so ga pokopali. Zapustil je 40 milijonov frankov premoženja.

Nemško. V Kraljevcu se je 2. t. m. odkril spo-